

Sygn. akt V Kz 28/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Matecka

przy udziale Prokuratora Tomasza Przytuły

po rozpoznaniu w sprawie **K. R.**, syna J. i J., urodz. (...)

podejrzanego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 232 k.k.

zażalenia wniesionego przez podejrzanego w dniu 29 grudnia 2016 roku oraz obrońcę w dniu 4 stycznia 2017 r. na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 13 grudnia 2016 roku, w sprawie sygn. akt IV1 Kp 477/16, PR 1 Ds. 1111.2016

w przedmiocie przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2016 roku, w sprawie sygn. akt IV1 Kp 477/16, PR 1 Ds. 1111.2016 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi na podstawie art. 263 § 2 k.p.k. przedłużył w stosunku do podejrzanego K. R. stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania do dnia 17 lutego 2017 roku, godz. 08.10.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżyli w całości zażaleniami podejrzanym oraz obrońcą.

Podejrzanym podnosił w zażaleniu, że nie popełnił żadnego przestępstwa, kwestionując w ten sposób istnienie ogólnej przesłanki stosowania środka zapobiegawczego z art. 249 § 1 k.p.k.

Obrońca podejrzanego zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj.:

- art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez przyjęcie, że zastosowanie tymczasowego aresztowania uzasadnione jest obawą, że podejrzanym będzie podejmował działania utrudniające postępowanie;

- art. 258 § 3 k.p.k. poprzez uznanie, iż zachodzi duże prawdopodobieństwo, że w warunkach wolnościowych podejrzanym popełni przestępstwo na szkodę pokrzywdzonych lub innych osób.

W konkluzji zażeń podejrzanym i obrońcą wniesli o zmianę zaskarżonego postanowienia i uchylenie zastosowanego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Obrońca podejrzanego wносиła ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia i zastosowanie wobec podejrzanego niezolacyjnych środków zapobiegawczych zaś podejrzanym wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenia podejrzanego i obrońcy nie były zasadne.

K. R. pozostaje pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 232 k.k.

Należy wskazać, że wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu podejrzanego zgromadzone w sprawie dowody potwierdzają stanowisko Sądu Rejonowego, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu czynu jest wysoce prawdopodobne. Przesłanka ogólna warunkująca możliwość zastosowania najsurowszego środka zapobiegawczego w postaci dużego prawdopodobieństwa popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu z art. 249 § 1 k.p.k. została zatem potwierdzona zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami pracowników ochrony (...), a także zeznaniami interweniujących wobec podejrzanego funkcjonariuszy policji.

Powyzsza ocena dokonywana jest na potrzeby zastosowania tymczasowego aresztowania, a więc ustalenia czy w sprawie zachodzi duże prawdopodobieństwo, że podejrzany popełnił zarzucany mu czyn przestępczy. Ostateczna ocena dowodów zostanie dokonana w trakcie postępowania sądowego.

Podstawą zastosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania, które zostało obecnie przedłużone, była obawa mactwa, a także, przede wszystkim obawa popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu pracowników(...). Należy przypomnieć, że podejrzany został zatrzymany kiedy wchodził do (...)z ukrytym nożem o ostrzu długości około 35 cm i miał oświadczyć, że chce przestraszyć (...) w związku z podejmowaniem niewłaściwych, zdaniem podejrzanego, decyzji w jego sprawie.

Trafnie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia na obawę, że z uwagi na stan psychiczny podejrzanego, wynikający z opinii biegłych wnioskujących o przeprowadzenie obserwacji psychiatrycznej, jest wysoce prawdopodobne, że podejrzany pozostając na wolności nie będzie chciał poddać się badaniom i uczestniczyć w czynnościach procesowych. Ów stan psychiczny podejrzanego oraz okoliczności zdarzenia, w związku z którym został zatrzymany, nakazują także na podzielnie oceny Sądu Rejonowego co do wysokiego prawdopodobieństwa, występującego na obecnym etapie postępowania, popełnienia przez podejrzanego przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu.

W celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania karnego zachodzi zatem konieczność dalszego stosowania wobec podejrzanego najsurowszego środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym, gdyż żaden inny środek nie byłby wystarczający.

Dobro prowadzonego postępowania przygotowawczego wymaga wyeliminowania wszelkich możliwych sytuacji, w których mogłoby dojść do zakłócenia jego toku.

Czas na jaki zostało przedłużone tymczasowe aresztowanie nie jest nadmierny i powinien być wystarczający dla wykonania czynności zaplanowanych przez prokuratora tj. zakończenia obserwacji psychiatrycznej podejrzanego i wydania przez biegłych lekarzy psychiatrów ostatecznej opinii na okoliczność poczytalności podejrzanego.

Odnosząc się do wniosku podejrzanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu należy wskazać, że doszło już do tej czynności i podejrzanemu został wyznaczony obrońca z urzędu w osobie adw. L. Ś., która to obrońca podejmuje działania procesowe w interesie podejrzanego.

Sąd Okręgowy nie stwierdził jednocześnie, aby w realiach przedmiotowej sprawy występowały szczególne podstawy do odstąpienia od tymczasowego aresztowania, określone w art. 259 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe należało utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.